

ROZSUDEK SOUDNÍHO DVORA

26. ledna 1993 *

„Kartelové dohody a dominantní postavení – Využití kanálů UHF“

Ve spojených věcech C-320/90, C-321/90 a C-322/90,
jejichž předmětem je žádost Pretura di Frascati (Itálie) předložená Soudnímu dvoru
na základě článku 177 Smlouvy o EHS a směřující k získání, ve sporech probíhajících
před tímto soudem mezi
Telemarsicabruzzo SpA

a

Circostel, Ministero delle Poste e Telecomunicazioni a Ministero della Difesa,
a mezi

Telaltitalia Srl

a

Circostel, Ministero delle Poste e Telecomunicazioni a Ministero della Difesa,
a mezi

Telezio SpA

a

Circostel, Ministero delle Poste e Telecomunicazioni a Ministero della Difesa,
rozhodnutí o předběžné otázce týkající se výkladu článků 85, 86 a 90 Smlouvy o EHS
s ohledem na jednání italské vlády ve věci přidělování kanálů UHF určených
k televiznímu vysílání,

SOUDNÍ DVŮR

ve složení: O. Due, předseda, C. N. Kakouris, G. C. Rodríguez Iglesias, M. Zuleeg
a J. L. Murray, předsedové senátů, G. F. Mancini, R. Joliet, F. A. Schockweiler,
J. C. Moitinho de Almeida, F. Grévisse, M. Díez de Velasco, P. J. G. Kapteyn
a D. A. O. Edward, soudci,

generální advokát: C. Gulmann,

vedoucí soudní kanceláře: H. A. Rühl, vrchní rada,

s ohledem na písemná vyjádření předložená:

- za společnost Telemarsicabruzzo SpA Giorgiem Rubinim, advokátem ve Frascati,
- za společnost Telezio SpA Fabriziem Paolettim, advokátem z advokátní komory v Římě,
- za italskou vládu profesorem Luigim Ferrarim Bravem, vedoucím právního oddělení diplomatických služeb ministerstva zahraničních věcí, jako zmocněncem, ve spolupráci se Sergiem Laportou, avvocato dello Stato,
- za Komisi Evropských společenství Enricem Traversou, členem právní služby, jako zmocněncem,

* Jednací jazyk: italština.

s přihlédnutím ke zprávě z jednání,
po vyslechnutí ústních vyjádření italské vlády a Evropské komise na jednání konaném dne 9. června 1992,
po vyslechnutí stanoviska generálního advokáta na jednání konaném dne 6. října 1992
vydává tento

Rozsudek

- 1 Usneseními ze dne 4. září 1990, došlými Soudnímu dvoru dne 22. října 1990, položil Vice Pretore di Frascati (Itálie) na základě článku 177 Smlouvy o EHS Soudnímu dvoru dvě předběžné otázky týkající se výkladu ustanovení Smlouvy v oblasti hospodářské soutěže za účelem posouzení slučitelnosti některých aspektů vnitrostátního systému přidělování frekvencí televizního vysílání s právem Společenství.
- 2 Tyto otázky vyvstaly ve sporech mezi společnostmi Telemarsicabruzzo, Telaltitalia a Telelazio, vlastníky televizních vysílačů, a Cirstotel (Circolo Costruzioni Telegrafiche e Telefoniche di Roma, útvar pro výstavbu telegrafních a telefonních sítí v Římě), ministerstvem pošt a telekomunikací a ministerstvem obrany.
- 3 Vice-Pretore di Frascati se při objasňování otázek ve věcech C-320/90 a C-322/90, poté co uvedl znění článku 86 Smlouvy o EHS, omezil na tvrzení, že toto ustanovení zakazuje jakoukoliv formu monopolu. Ve věci C-321/90 vnitrostátní soud dodává, že před ním vyvstal problém příslušnosti. Domnívá se nicméně, že z důvodu přednosti práva Společenství nemůže tuto námitku přezkoumat dříve, než položí předběžné otázky Soudnímu dvoru. Mimoto uvádí, že i v případě jeho nepřislušnosti jsou tyto otázky odůvodněny na základě hospodárnosti řízení.
- 4 Předběžné otázky položené Vice-Pretore di Frascati zní takto:
„1. Představuje skutečnost, že si italská vláda vyhradila využívání některých kanálů pro televizní vysílání, a tím zabránila soukromému sektoru nakládat s těmito kanály v rozmezí frekvencí 67 až 99 UHF a zvláště s kanály na frekvenci 67, 68 a 69, aniž by stanovila koordinační pravidla o využívání těchto kanálů, porušení čl. 85 odst. 3 a článku 86 Smlouvy?
2. Je takové jednání slučitelné s Římskou smlouvou a s pravidly hospodářské soutěže?“
- 5 Na úvod Komise poznamenává, že předkládací usnesení jsou obzvláště stručná a nepřesná, pokud jde o skutkové a právní okolnosti, které by umožnily identifikovat předmět položených otázek, a tedy pochopit jejich smysl a dosah.
- 6 Je namístě připomenout, že potřeba dospět k výkladu práva Společenství, který by byl užitečný pro vnitrostátní soud, vyžaduje, aby tento soud vymezil skutkový a právní rámec otázek, které pokládá, nebo alespoň vysvětlil skutkové předpoklady, na nichž jsou tyto otázky založeny.
- 7 Tyto požadavky platí obzvláště v oblasti hospodářské soutěže, jež se vyznačuje složitými skutkovými a právními situacemi.
- 8 V tomto ohledu však neobsahují předkládací usnesení žádný údaj.
- 9 Některé informace poskytl Soudnímu dvoru spis vnitrostátního soudu a písemná vyjádření, jak vyplývá ze zprávy k jednání, stejně jako vyjádření přednesená účastníky jednání na jednání. Nicméně tyto informace jsou dílčí a neumožňují Soudnímu dvoru, vzhledem k nedostatečné znalosti skutkového základu sporu v původním řízení, vyložit pravidla Společenství týkající se hospodářské soutěže

s ohledem na situaci, která je předmětem tohoto sporu, jak jej o to požádal předkládající soud.

10 Za těchto podmínek není namístě rozhodnout o otázkách předložených Vice-Pretore di Frascati.

K nákladům řízení

11 Výdaje vzniklé italské vládě a Evropské komisi, které předložily Soudnímu dvoru vyjádření, se nenahrazují. Vzhledem k tomu, že řízení má, pokud jde o účastníky původního řízení, povahu incidenčního řízení vzhledem ke sporu probíhajícímu před vnitrostátním soudem, je k rozhodnutí o nákladech řízení příslušný uvedený soud.

Z těchto důvodů

SOUDNÍ DVŮR

o otázkách, které mu předložil Vice-Pretore di Frascati usnesením ze dne 4. září 1990, rozhodl takto:

Není namístě rozhodnout o položených otázkách.

Due

Kakouris

Rodríguez Iglesias

Zuleeg

Murray

Mancini

Joliet

Schockweiler

Moitinho de Almeida

Grévisse

Díez de Velasco

Kapteyn

Edward

Vyhlášeno na veřejném zasedání v Lucemburku dne 26. ledna 1993.

Vedoucí kanceláře

Předseda soudu

J.-G. Giraud

O. Due